

இந்து சாசனம்

சைவ பரிபாலன சபை வெளியீடு.

வெள்ளிக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

HINDU ORGAN

செய்தித் தாளாகப் பதிவுபெற்றது

ஆரம்பம்: வரோதி ௭ (1889) ஆவணி மீ 28-ம் உ

அச்சகம்: சைவப்பிரகாச அச்சியநதிசாலை, 450, காங்கேசன துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்

பிரதி விலை: சதம் 20.

பதி-கூ0] யாழ்ப்பாணம்

காலயுத்தி ௭

ஆவணி மீ ௩0 உ

வெள்ளிக்கிழமை (15 9-1978) [இல-௨0

சாகித்ய மண்டலச் சமயப் பரிசு பெறும் -

புகழ்ப் பெற பண்டிதையின் திருவாசகப் பிரசங்கங்கள் வழி வகுத்தன.

மாலை ஆதினமும் தூர்க்கை ஆலயமுகி வரலாற்றுத் தொடர்புடையன. தூர்க்கை தரந்தரிகியின் அறிவுக் களஞ்சியத்திலே மாலை ஆதினத்துக்கும் பங்குண்டு என்று ஆதின கர்த்தரி கந்தபுராணத் தொடர் உரை பை ஒழுங்குசெய்தனர். மாலை அடியார்கள் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். கௌரவித்தனர். 'சந்த புராணச் சொற்பொழிவுகள்' என்ற வெளியீடும் தோற்றியது.

பண்டிதையின் பல்வேறு பணிகளைப் பாராட்டி தனிநூல் வேண்டும். பத்திரிகைக் கட்டுரையில் அடங்காது.

இருபது திங்களில் தூர்க்கை அம்பாளுக்குச் சித்திரத்தேர் அமைந்ததென்றும் அம்பாளின் அருளைத் தொடர்ந்து அம்பையாள் அரிய தொண்டு காரணமென்பது புனைந்துரையல்ல. கடமையே கண்ணுடவுள்ள நிருவாக சபையின் தலைமைச் சபையினரின் பெருமுயற்சியுடன் செவ்வளவு ஆற்றிய செவ்வியை நிருவாக சபையினர் இத்தருணம் பாராட்டுவது மிகவும் பொருத்தமாகும். சமயச் சொற்பொழிவுச் சால்புக்காகச் சாகித்ய மண்டலப் பரிசு பெறும் சமயம் அருந்தருணம் அல்லவா?

நீநாளும் நன்னெஞ்சே நினைகண்டாய் யாரறிவார் சாநாளும் வாழ்நாளும் சாய்க்காட்டெடும் பெருமாற்றே பூநாளும் தலைகம்பப் புழநாளும் செங்கேட்ப நாநாளும் நவீனநேததப் பெறலாமே நல்வினையே.

இது முதலாங் குரவரின் முதமொழி.

அரன் 'புழநாமஞ் செவி கேட்ப நாநாளும் நவீனநேததிய' செந்தமிழ்ச் செவ்விய பரிசுக்குரிமையரதலுறாதனமன்ற.

"சித்தாந்த விளக்கில் சைவக் கிரியைகள்"

நூல் வெளியீடு

மாலை பிள்ளைத் தமிழ், காவலர் பிள்ளைத் தமிழ், சித்தாந்தச் செழும்புகையல் முதலிய சீர்பெறு நூல்களின் ஆசிரியரும் நல்ல. ஞானசம்பந்தர் ஆதின வித்தவானுமாகிய ஏழாலை, பண்டிதர் மு. கந்தையா, B. A. அவர்களால் எழுதப்பெற்ற "சித்தாந்த விளக்கில் சைவக் கிரியைகள்" என்னும் நூல் ஏதிர்தரும் 17-9-78 ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று மானிப்பாய் நகர சபைமண்டபத்தில் மாலை 5-00 மணிளளையில் மானிப்பாய் இந்துசமய விருத்திச் சங்கத்தினரால் வெளியிடப்பட்டவுள்ளது.

முன்னாள் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி அதிபர் திரு. க. முத்துசேதிரினை அவர்கள் தலைமையில் நடைபெறும் இவ்விழாவில் திரு. மு. வரமுத்து அவர்களால் நூல் வெளியிட்டு வைக்கப்பெறும். இந் நூலின் முதற் பிரதியினை வைத்தியப் பேராசிரியர் அ. சீனசீதம்பி அவர்கள் பெற்றுக்கொள்வர்.

முதலியார் வை. மகேசன், பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம், வித்துவான் சி. ஆறுமுகம், திரு. க. சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்), திரு. ச. இராஜநாயகம், திரு. ஆ. கணபதிப்பிள்ளை, செவ்விய புஸ்பா செவ்வராயகம் ஆகியோர் மதிப்புரை நல்துவர்.

அன்னாரின் ஏனைய நூல்களைப் போலவே இந் நூலும் சைவப் பெருவிளக்காய் அமைவது கண்டு பெரியோர் பலர் பாராட்டுகின்றனர். இவ்வரிசையில் நல்ல. ஞானசம்பந்தர் ஆதின குருமகாசநிதானம், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, மதுரை சித்தாந்தப் பெருஞ் செவ்வர் க. வச்சிரவேல் முதலியார், சைவப்பெரியார் மு. ஞானப்பிரகாசம் ஆகியோர் இடம்பெறுகின்றனர்.

கற்றார் பலராலும் காமுதப்பெற்ற இந்நூலின் முகவுரைகள் கூடப் பெருசிறியாய்ப் போற்றப்பட வேண்டியன என்பதால் இந்துசாதனமும் இம் முகவுரைகளை வெளியிட்டு ஏழாலைப் பண்டிதரைப் பாராட்டுகின்றது.

இவ்விதழில் மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சைவ சித்தாந்த தத்துவத்துறைத் தனி அலுவலர், காஞ்சி புரம் க. வச்சிரவேல் முதலியார் அவர்கள் வழங்கிய முன்னுரை இடம்பெறுகின்றது.

மதுரை, க. வச்சிரவேலுமுதலியார் முன்னுரை

"சித்தாந்த விளக்கில் சைவக் கிரியைகள்" என்னும் திருந்திய கருத்துக்கள் அமைந்த, இன்றியமைவாத இந்நூல், திருவருட் செவ்வர் ஏழாலை மு. கந்தையா அவர்களால் தமக்கேயுரிய கலைஞானம், ஒழுக்கம் என்பவற்றின் பயனாக எழுதப்பட்டுள்ளது. சிவநெறி நின்று ஒழுக்குவோரும், அது பற்றி உண்மைவாக அறிய விரும்புவோரும் இன்றியமையாத கற்றுணர்ந்தற்கு உரியது. சேத சிவாகமம், திருமுறை, சாத்திரங்கள் கிரியா பத்ததிகள் என்பவற்றின் பிழிவாபுள்ளது.

சைவ ஆசாரியர்களும் திருக்கோயில்களை நடாத்தும் பொறுப்புள்ள செவ்வர்களும் அடிப்படையாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டிய கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் (வளர்ச்சி 2-ஆம் பக்கம்)

'சிவத்தமிழ்ச் செவ்விய' என்ற கௌரவப் பட்டம் யாரைக் குறிக்கின்றதென்பது யாவரும் அறிந்ததே. பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி என்று தமிழகம் அறிந்த செவ்விய ஆண்டுக்கொரு புதிய பட்டம் பூண்டு இப்பொழுது தமிழகமும் நல்லுலகச் செவ்விய யாகி விட்டார் என்றால் இப்பெருமை முதற்கண் ஈழத்துக்கும் அதன்பின் தமிழகம் அனைத்துக்கும் உரிய தாலும்.

பட்டங்கள் பல இருந்தும் 'தூர்க்கை தரந்தரி' என்ற அடைமொழித் தொடரையே பண்டிதை பாராட்டினார்.

தகைசால் சிவத்தமிழ்ச் செவ்விய

டுகின்றனர். அன்னாருடன் கூட இருந்த தொண்டாற்றுபவர்களும் அதனையே பயன்படுத்துகின்றனர்.

எனவே சாகித்ய மண்டலச் சைவசமயப் பிரிப்புப் பரிசு பெறும் சிவத்தமிழ்ச் செவ்வியின் புகழைக்

திரு. நம. சிவப்பிரகாசம் அவர்கள்

(உபதலைவர், தெலிவிப்பினை தூர்க்காதேவி ஆலய நர்வாக சபை) கண்டு இன்புறவோரிடல் தூர்க்காதேவி ஆலய அடியார்களும், கிர்வாக சபையினரும், தர்மகர்த்தா சபையினரும் அணிவகுத்து நிற்கின்றனர்.

பதினாண்டுகள் பராயத்திலேயே இராமநாதன் ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலைக்குத் தரிசு செய்யப் பெற்ற பெருமை செவ்விய தங்கம்மாவுக் கிருந்த தென்றல் அவர்கள் கவனி வளர்ச்சி எத்தனைச் சால்புடைய தெய்வபதை நாம் பூகித்தறியலாம்.

ஆசிரியத் தொண்டியற்றிய முப்பத்திரண்டாண்டுகளே செவ்விய தங்கம்மாவினை மாணுக்கர்களாகவுள்ள ஆயிரக்கணக்கானோரும் அரும்புடைய பெருவும் அன்னாருடன் உடனையாற்றியவர்கள் யாவரும் அறிவனுபவம் உறவும் அமையாரினயணி பண்புடையதாயிருந்த தென்பதை அக்காலத்திலே அவர்களைச் சமயப் பணிசெய்ய அழைத்த; நூற்றுக்கணக்கான சபைகள், சங்கங்கள், தேவதாசனங்கள் சரணுரைத்து விளங்க வைப்பர்.

செவ்வியின் செந்தமிழ் உரைகளை நயந்தவர் இந்நாட்டுத் தாபனங்கள் மட்டுமல்ல. தாயகத்துக் கழகங்கள், ஆதினங்கள் இவ்வின் சொற்பொழிவுகளை

அடிக்கடி ஒழுங்கு செய்து உலந்து பாராட்டுப் பட்டங்கள் வழங்கின.

மலேசிய நாட்டுத் தமிழகம் செந்தமிழ்ச் செவ்வியன் அறிவுத் தரத்தை அறிந்தனர். அழைத்தனர் பன்முறை. அந்நாட்டில் செந்தமிழ்ச் செவ்விய மொழிக்கும் மத்தத்துக்கும் உழைத்தனர். திருத்தலங்களில் அவனாரின் அரிய உரைகள் ஆயிரம் ஆயிரம் அடியார்களால் இரசிக்கப்பெற்றன. அச்சொற்பொழிவுகள் யாவும் 'மலேசிய நாட்டுச் சொற்பொழிவுகள்' என்ற மகுடத்துடன் வெளிவரும் தகைமை பெற்றன. 'திருவாசகக் கொண்டல்' என்ற பட்டத்தை மலேசியாவாழ் சைவ மக்கள் வழங்கினர்.

ஈழத்தச் சிதம்பரத்திலே தேவதான பண்டிதையாய் வளங்க மணிவாசக சைவ சிவத்தமிழ்ச் செவ்விய புரோகிதமாய் உரிமை நல்கியது. 'சிவத்தமிழ்ச் செவ்விய' என்ற

THOUGHTS TO BE TREASURED

சோதனை தன்னில் துரிசு அறக்காணலாம்
நாதனும் நாயகி தன்னிற் பிரியும் நான்
சாதகம் ஆகும் குரு வழிப்பட்டு,
மாதனம் ஆக மதித்துக் கொள்ளீரே;

As a result of sifting (and purification by the Guru), we find that bondage is destroyed. When the Lord parts from (Tirotna) Sakti (and imparts Grace as Gaana Guru), one should practise Yoga Sadana following the Guru's instructions. This will result in the acquisition of immense (spiritual) wealth. Pray note and take this to heart.

Hindu Organ

Friday, September, 15, 1978.

SUPPORT IN THE SLY
FOR SLAUGHTER OF ANIMALS

Life in this world has become a chapter of atrocious crimes. And our country is no exception.

To comment on the slaughter of animals at a time when human beings are butchered in the most awful manner would be funny. But as the mouth-piece of the Saivites of this country we have to place before the public the unbecoming attitude of administrators of the affairs of certain temples in the matter of encouraging, in the sly, the slaughter of animals.

The modus operandi in this intriguing affair is for worshippers to offer animals, in pursuance of their vows to the Authorities of Temples. The unsuspecting worshipper thinks that the animal gifted to the Temple is being brought up as it ought to be. But the unconscionable 'manager' of the shrine becomes unduly shrewd. He organizes a public auction; the animal is now to come under the hammer. The open bid goes on till the maximum price is offered. And with a great feeling of satisfaction the 'manager' hands the ill-fated animal to the slaughterer who succeeds in making the highest bid. This tragic drama is repeated every time animals are gifted to Temples.

Here is contributory crime, aiding and abetting in the committing of a great offence that is classified first among the five big sins.

அம்மா வெனவலற ஆருயிரைக் கொன்றருந்தி
இம்மா லுடரெலா யின்புற் றிருக்கின்றார்
அம்மா வெனுஞ்சத்தம் கேட்டகன்ற மாதவர்க்கும்
பொய்ம்மா நிரயமென்ற புசித்தவர்க்கென் சொல்லுவதே.

This poem in the Saiva literature deplotes the dimensions of the crime and consequences of meat-eating and the punishment that is meted to those who aid and abet in the commission of this prohibited act.

நாடும் நகும்!

குடித்து வெறிக்கும் குணவீனங் கொள்வோர்
படித்தென் பாரிற் பணம்தான் — படைத்தென்
மனிதகுல மாண்பற்று மற்றோர் வசையால்
நலிநலிவர் நாடும் நகும்.

— இறைநாள்

Saiva Periyar Centenary Reproduction

GLORIES OF SHAIVAISM

By S. Shivapadasundaram B. A.

(continued from last issue)

We now come to the poojah performed in temples, the most important items of which are bathing the image (abisbekam, making offering (naivedyam), waving of lights, offering of flowers and leaves and adorning. We bathe God with milk and ghee which symbolise our mind. Incense and light (துபதிபம்) are intended for the illumination of the soul by Shivagnanam. Of these two, incense is intended to suppress Anava and the light is intended to be the gift of spiritual illumination. The flowers and leaves that we offer are our piety. The camphor light that is waved indicates becoming one with God. Adoration consists of praises which are generally songs sung by Saints. Worship thus consists of showering our love on God of fixing the mind on Him, of suppressing Anava, of getting spiritual illumination and thus endeavouring to become one with Him. Love and Gnanam radiate from the image, destroy anavic power and give us bliss and spiritual knowledge. The last item in worship is the most glorious part of it. The worshipper offers to God the fruits of his worship. Since worship is a Karma, it is bound to give the worshipper its fruits which would be most salutary to him. But the worshipper does not worship for the sake of any reward. He worships God because his love for Him impelled him to worship Him. He worships God for his personal satisfaction, to satisfy his burning desire to worship Him. He would not, therefore, accept any reward for the worship. But whether he wants it or not, he will assuredly get it by the Law of Karma. In order, therefore, to avoid it, he offers it to God. While surrendering the fruits of his worship to the Lord, he surrenders himself also to Him. Though the surrender of the fruits of worship automatically accompanies the surrender of the worshipper to God, he surrenders them separately for fear that his self-surrender may not be quite effective, although self-surrender is the alpha and omega of worship. Those who offer the fruits of their worship to God perform their worship in order to satisfy the desire which arises out of intense love for God. This kind of worship is said to be Nishkamyā which means without object to be gained.

But there are others who are not prepared to give them up. At the end of the poojah, they offer worship to Chandeesar and obtain through him the reward for their poojah. This reward is usually spiritual illumination or Gnanam. A third class of worshippers have particular object in view and according to the Puranas some of them have gained these objects.

PANCHAKSHARAM

The highest glory of Shaivism is the Panchaksharam. Unlike the Sacred Ashes and the Temple, it is not available to all. A Shaivite can get it only from a Guru, at a deeksha. Deeksha is a ceremony in which Gnanam is given and Malam is destroyed. This word is a compound of da (=to give) and kshi (=to destroy). The Gnanam that is given is the Panchaksharam which literally means five letters. These five letters contain the whole universe of true knowledge. Umapathishivam says, "The Agamas, the Vedas and other works containing ultimate truths form the Five Letters." Those who study these Five Letters will see for themselves the truth of Umapathishivam's words.

The Five Letters include (1) Shiva, (2) His Grace which unites the soul with Him, (3) the soul, (4) His Grace which exhausts the energy of Malam and (5) the Malam. Thus, the Panchaksharam includes God, the animate and non-animate universe. There is nothing, we can think of which is not included in it. Malam includes Anava,

Letter to the Editor

A USEFUL
INSTITUTION

The Public Interest Committee which was addressed at Kollupitiya recently by the Speaker of the National State Assembly Hon Mr. Ananda Tissa de Alwis is a very useful Institution for rendering valuable service to the country. Sri Lanka is passing through a period of transition and is termed a developing country. There are innumerable problems of various nature which require day to day attention. It is trusted that the Committee would serve as an effective medium to do constructive work in the cause of the country and, inter alia, bring the National State Assembly and all sections of the administration and the people closer to one another and make all of them cooperate jointly in the service of the Nation.

The medium of the Press which is always an invaluable and indispensable aid for promoting the welfare of the country could be availed of, to render assistance in all spheres of activity and to enable individual citizens to make representations. Further, publication of all details in connection with the program of work with the institution would be very welcome and enable people to cooperate effectively in this praise-worthy undertaking.

The increased cost of living, reduction of crime and drunkenness, the problem of unemployment, a census of the incurably sick and destitute, and of all homeless people in all parts of Sri Lanka are among the items that merit the most urgent attention of the public, the National State Assembly and the Public Interest Committee and all Organizations, lay and religious devoted to the common weal.

S. SIVASUBRAMANIAM
Honorary Secretary
Council for National Unity
and Welfare
103/2, Hulftsdorp Street,
Colombo 12.

வான்முதில் வழாது பெய்க
மலிவளஞ் சரக்கக மன்னன்
கோனமுறை யரசு செய்க
குறைவல்ல துயிர்கள் வாழ்க
நாமறை யறங்க ளோங்க
நற்றயம வேளவி மல்க
மேனமைகொள சைவந்தி
விளங்குக உலக மெல்லாம்.

Printed and published by the
Proprietors, the Saiva Paripala-
nana Sabhai, Jaffna at their
Saiva Prakasa Press, 4/0,
K. K. S. Road, Vannarponnai,
Jaffna on Friday, September 15,
1978.

Editor-in-Chief:
R. N. Sivapirakasam